

Norsklekse uke 23

Sett strek under det ordet som er skrevet rett.

En varm sommerdag (*jikk - gikk - gikk*) to mannfolk langs en vei. Det ble etter (*hvert - vert - vært*) ganske varmt å gå, så da de fikk øye på et stort løvtre som stod like ved veien, la de seg i (*skjyggjen - skyggen - slyggen*) av greinene for å hvile.

De ble (*liggene - liggende*) og kikke opp på de store, bladfylte greinene. Da sa den ene mannen: " Dette treet er (*sannelig - sanneli*) ikke til store nytten. Ikke har det (*frukter - frukter*) eller nøtter som vi kan spise, og treverket er heller ikke brukbart til noe."

Da svarte treet med sine (*raslene - rasslende - raslende*) blader:

"Ikke vær så (*utakknemlige - utakknemlie - utakknemmlige*), kjære vandrere, ser dere ikke at jeg (*akurat - akkurat - akkrat*) nå (*beskytter - beskytter - besjytter*) dere fra de varme (*solstrålene - solstrålende*). Og likevel kaller dere meg (*unytti - unyttig*)?"

Fra *Aesops fabler* 2. Eiketreet og sivet.

Noen ord i denne teksten skal skrives med dobbel konsonant, men har bare enkel. Sett strek under disse ordene og skriv dem rett på linje under.

En dag stormet det voldsomt i skogen. Trestamer knak og veltet overende, og greinene føyk i ale retninger. Et eiketree som sto ved ei elv, veltet og ble feid av gårde med strømen. Mens eiketreet fløt nedover elva, la det merke til ale sivene som vokste langs elveleiet.

"Hvordan i ale dager kune dere klare dere i stormen, dere som ser så spinkle og skjøre ut?", spurte eiketreet, "når jeg med min store og tyke stame måte gi tapt i stormen?"

"Det er ike så rart", suste sivet tilbake. "Du knak fordi du kjempet mot stormen. Vi bøyde oss med vinden og overlevde".
